

Bezem

In een donkere kast van een groot huis woont een bezem. Hij hangt met een touwtje aan zijn steel, aan een spijker. Naast hem hangen zijn vrienden, Stoffer en Blik, en onder hem staan Emmer en Dweil. De belangrijkste van allemaal is ongetwijfeld Stofzuiger. Dagelijks gaat de kast open en mag Stofzuiger naar buiten, om zijn baas te helpen. Vanuit de kast hoor je hoe tevreden zijn motor zoemt bij het opzuigen van al het stof, pluusjes en vuil van de grond. Af en toe worden Emmer en Dweil gepakt. Als ze later weer terug keren in de kast, zijn ze lekker opgefrist van al het water en het sop en tevreden, omdat de keukenvloer van de baas er weer blinkend en schoon bij ligt. Bezem laat een krakend geluidje horen. Waarom wordt hij zo weinig door zijn baas gebruikt? Stoffer en Blik bemoedigen hem: "Joh, wees blij dat je bij de baas hoort. Jij bent gemaakt

als een bezem. Onze baas heeft jou niet voor niets hier geplaatst. En daar gaat het om, dat je klaar hangt op het moment dat hij je nodig heeft."

Bezem kijkt jaloers naar Stofzuiger, hij is elke dag nodig. Aan zijn geluid kun je wel horen dat hij daar van geniet. Als hij terug gezet wordt bij zijn vrienden zegt hij altijd: "Zo, mijn buik is weer lekker gevuld met alles waar de baas een hekel aan heeft. Hij houdt van een schone vloer en daar help ik hem bij!" Soms wordt zijn buik opengemaakt, de volle zak aan de binnenkant wordt er uitgehaald en verwisseld voor een spiksplinternieuwe zak. Stofzuiger juicht tevreden: "Dat lucht lekker op. Ik mag weer helemaal opnieuw beginnen, en alles wat niet op de grond hoort wegzuigen!"

Op een dag heeft bezem het helemaal gehad met zijn plek aan de muur van die donkere kast. Als de baas stofzuiger meeneemt, en de kastdeur op een kier laat staan, glipt hij uit de kast vandaan. Vandaag is zijn dag; hij zal eens laten zien hoe geweldig hij kan werken voor zijn baas. Eens kijken, waar zal hij beginnen? In de slaapkamers onder de bedden ligt vast en zeker veel stof dat hij dolgraag voor zijn baas wil weg vegen. Zijn haren maken een ritselfend geluid van opwinding dat hij eindelijk weer eens aan de slag kan. Maar oh, wat gaat het moeilijk. Zijn steel is recht en stijf en kan niet buigen om onder het bed te komen. Als de hand van zijn baas hem vasthoudt gaat het allemaal vanzelf. Hij weet precies hoe hij bezem moet vasthouden

om overal bij te kunnen! Bezem schuifelt en probeert het nog eens... Pfff... wat een mega klus! Uren gaan voorbij. Wat een geploeter! Balen dat hij de klus niet in zijn eentje kan doen! Moe laat hij zich vallen naast het bed.

Bezem schrikt op als hij voelt dat een paar stevige handen hem overeind tillen. Het is al donker in de slaapkamer, zijn baas heeft zijn pyjama

aan en wil in zijn bed stappen. “Hé, lig je hier? Ik had je nodig vandaag, maar je hing niet op je plek.” Zijn baas laat zijn hand strelend door de haren van bezem gaan, wat een heerlijk vertrouwd gevoel geeft dat! “Vanmorgen liet ik een vaas vallen, de glassplinters sprongen alle kanten op. Ik wilde jou gebruiken om alle glasscherven bij elkaar te vegen. Ik ben blij dat ik je weer gevonden heb. Wat moet ik nu zonder jou beginnen? Mijn vertrouwde bezem! Jij bent er speciaal voor gemaakt om te vegen, en het is zo fijn dat je altijd klaar hangt als ik je nodig heb.” Bezem laat zijn haren ritselen, hij voelt zich blij want zijn baas vindt hem belangrijk. Niet om wat hij doet, maar om wie hij is: Dé bezem van zijn baas. Van hem is er maar één! De baas loopt met Bezem de trap af, opent de kast en hangt hem terug bij zijn vrienden. “Blijf je op mij wachten voor als ik weer een taak voor je heb?” vraagt de baas. “Zeker weten.” mompelt Bezem. Hij strekt zich uit door zijn steel zo lang mogelijk te maken, kietelt nog even met zijn grote brede haardos zijn vrienden Dweil en Emmer die onder hem staan.

Ze giechelen terug en laten weten dat ze blij zijn dat ze weer compleet zijn. Ze horen bij elkaar en niet één van hen kan gemist worden!

Tekst en illustraties: Ans Heij - de Boer / www.bijbelidee.nl

Dit verhaal vertelt dat iedereen zijn eigen taak heeft, klaar voor gebruik, wanneer de baas je nodig heeft.

Wij zijn allemaal een lid van het lichaam van de Here Jezus. Hij gebruikt ons op Zijn tijd en Zijn wijze. Net als bij Bezem is het een geploeter, als we uit ons zelf proberen te doen wat de Meester ons niet heeft opgedragen. Maar als Hij ons als Zijn instrument in Zijn hand neemt, dan doet Hij Zijn werk door ons heen. Dat geeft voldoening! We mogen zijn zoals Hij ons heeft bedoeld!!

1 Cor. 12:5,6 De taken zijn verschillend maar ze worden opgedragen door dezelfde Heer. De activiteiten zijn verschillend, maar ze worden ontplooid door dezelfde God, die alles in o s allen bewerkt (het Boek)